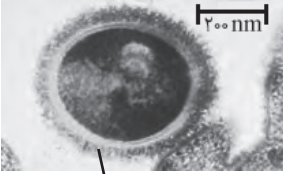

اطلاعات وراثی هسته

- ویژگی‌های چون اندازه و شکل در یاخته‌های بدن انسان، تحت تأثیر مولکول **دنا** هسته می‌باشد.
- اطلاعات وراثی می‌تواند از یاخته به یاخته‌ای دیگر و یا از نسل به نسلی دیگری منتقل شود.
- اطلاعات وراثی در **بخشی** (نه همه!) از کروموزوم به نام **دنا** (DNA) ذخیره شده است.

- قبل از **گرفیت**، مولکول DNA توسط دانشمند دیگری [میشرا] کشف شده بود، اما کسی از وظیفه آن اطلاعی نداشت.
- اطلاعات اولیه در مورد ماهیت ماده وراثی، از فعالیت‌ها و آزمایش‌های باکتری‌شناسی به نام **گرفیت** به دست آمد.
- گرفیت سعی داشت، واکنسی علیه نوعی بیماری ویروسی به نام **آنفلوانزا** تولید کند. در زمان **گرفیت** تصور می‌شد که عامل این بیماری ویروسی، نوعی **باکتری** به نام **استرپتوکوکوس نومونیا** است. این باکتری، در **حقیقت** سبب بیماری سینه‌پهلو (ذات‌الریه) می‌شود که علایم آن همانند بیماری ویروسی آنفلوانزا است. ولی **گرفیت** می‌گفت که این باکتری سبب آنفلوانزا می‌شود.

پوشینه

چند نکته راجع به گرفیت

- گرفیت با دو نوع (سویه) از یک گونه باکتری به نام استرپتوکوکوس نومونیا، آزمایش‌هایی را بر روی موش‌ها انجام داد. نوع بیماری‌زا، دارای پوشینه (کپسول) است و در موش‌ها سبب **سینه‌پهلو** می‌شود ولی نوع بدون پوشینه، بیماری‌زایی ایجاد نمی‌کند.
- کپسول، پوششی از جنس **پلی‌ساکارید** (نوعی کربوهیدرات) بوده که اطراف **دیواره باکتری** را فرا می‌گیرد. پس در نوع بیماری‌زا، قطعاً دیواره وجود دارد. کپسول به باکتری کمک می‌کند تا در برابر دستگاه ایمنی محافظت گردد و یا به سطوح مختلف بدن بچسبد. نوع بدون کپسول، توسط دستگاه ایمنی بدن از بین می‌رود.
- در آنفلوانزا همانند سینه‌پهلو (ذات‌الریه)، بافت‌های شش و حبابک‌ها آسیب می‌بینند.
- آنفلوانزای پرندگان، توسط **ویروسی** پدید می‌آید که می‌تواند سایر گونه‌ها از جمله انسان را نیز آلوده کند. این ویروس به شش‌ها حمله کرده و باعث می‌شود که دستگاه ایمنی بیش از حد معمول فعالیت کند و به تولید **انبوه** و بیش از اندازه **لنفوسیت‌های T** بینجامد. حمله **لنفوسیت‌های T** به یاخته‌های ششی و ایجاد آسیب بافتی، می‌تواند نهایتاً منجر به مرگ شود.
- گرفیت در نهایت **نتوانست** واکنسی علیه بیماری تهیه کند.

مرحله	محتویات تزریقی	وضعیت موش	یافته‌های نمونه خون	نتیجه‌گیری
۱	پوشینه‌دار (زنده)	مُرد ☠️	پوشینه‌دار (زنده)	نوع پوشینه‌دار، عامل بیماری است
۲	فاقد پوشینه (زنده)	زنده ماند 😊	-	نوع بدون پوشینه، بیماری‌زایی ندارد
۳	پوشینه‌دار (مُرده)	زنده ماند 😊	-	کپسول، عامل بیماری نیست
۴	پوشینه‌دار (مُرده) + فاقد پوشینه (زنده)	مُرد ☠️	پوشینه‌دار (زنده) + فاقد پوشینه (زنده)	تعدادی از فاقد پوشینه، پوشینه‌دار شدند (انتقال صفت رخ داد)

نکات تستی آزمایش گرفیت

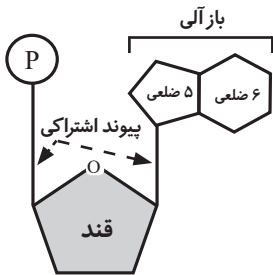
- در آزمایش **دوم و سوم** که موش زنده ماند، هیچ باکتری **زنده‌ای** در خون و شش‌های موش یافت نشد.
- در مورد آزمایش **چهارم** دقت کنید که **الزاماً همه باکتری‌های بدون کپسول زنده، کپسول‌دار نشدند**. بلکه **تعدادی** از باکتری‌های فاقد کپسول، کپسول‌دار شدند و موش را کشتند و چون موش مُرد، سایر باکتری‌های بدون کپسول زنده نیز توانستند زنده بمانند؛ زیرا، دستگاه ایمنی موش از کار افتاده بود. بنابراین می‌توان گفت که در **آزمایش چهارم، در خون و شش‌های موش، باکتری زنده فاقد کپسول نیز دیده شد**.
- علت بیماری‌زایی، مولکول **DNA** باکتری کپسول‌دار بود نه **خود کپسول**. دنا این باکتری کپسول‌دار، حاوی ژن‌های فعالی است که از آن برای تولید مواد بیماری‌زا و **آنزیم‌های پروتئینی** برای ساخت کپسول پلی‌ساکاریدی استفاده می‌شود. این ژن‌ها در **باکتری‌های فاقد کپسول نیز وجود دارند ولی غیرفعال و خاموش هستند**.
- هر دو نوع باکتری کپسول‌دار و فاقد کپسول استرپتوکوکوس نومونیا مربوط به یک گونه هستند. لذا باکتری فاقد کپسول که ماده ژنتیک باکتری دارای پوشینه دریافت کرده است را تراژن **نمی‌نامند**؛ زیرا جاندار تراژن، به جاندار گفته می‌شود که ژن **گونه دیگر** را دریافت کرده باشد نه ژن هم‌گونه خود. انتقال صفات ژنتیکی در باکتری‌ها می‌تواند از طریق **تقسیم دوتایی** (از یاخته مادر به یاخته‌های دختری حاصل از تقسیم) و یا **محیطی** صورت گیرد. یعنی باکتری از محیط بیرون، ماده ژنتیکی دریافت کند و با استفاده از اطلاعات آن، آنزیم‌های لازم برای مواد مختلف مانند کپسول را تولید کند.
- گرفیت از ماهیت ماده وراثی و نحوه انتقال آن اطلاعی نداشت**.
- در فصل بعد می‌خوانید که فقط اطلاعات ساخت مولکول‌های پروتئین و RNA بر روی ژن‌های DNA قرار دارد و مولکول‌های کربوهیدرات (قندی) و لیپید هیچ رمزی را روی DNA ندارند. برای ساخت مولکول‌های قندی و تجزیه آنها، آنزیم پروتئینی لازم است. برای ساخت پروتئین ابتدا RNA مستقیماً از روی DNA ساخته می‌شود و بعد به پروتئین ترجمه می‌شود.
- نکته**: دنا باکتری پوشینه‌دار در مرحله ۳ و ۴، نسبت به حرارت و گرما مقاوم است.

آزمایش ایوری و همکاران

عامل مؤثر در انتقال صفت تا حدود ۱۶ سال بعد از گریفت همچنان ناشناخته ماند تا اینکه نتایج آزمایشات دانشمندی به نام ایوری و همکارانش، عامل مؤثر در انتقال صفت را مشخص کرد. ایوری سه آزمایش انجام داد.

آزمایش	شرح آزمایش و نکات	نتیجه‌گیری
۱	<p>گام ۱: ابتدا عصاره (همه مواد درونی) باکتری‌های کپسول‌دار کشته شده را تهیه کردند.</p> <p>گام ۲: توسط آنزیم‌های پروتئاز، همه پروتئین‌های موجود در عصاره تهیه شده را تخریب کردند.</p> <p>گام ۳: سپس باقی‌مانده مخلوط را به محیط کشت باکتری‌های زنده بدون کپسول اضافه کردند و دیدند که همه باکتری‌های فاقد پوشینه، پوشینه دار شدند.</p> <p>نکته: در این آزمایش مشخص نشد که چه مولکولی، ماده وراثتی است.</p>	<p>با اینکه پروتئین را تخریب کردند، ولی بازهم انتقال صفت رخ داد و این یعنی پروتئین‌ها نمی‌توانند ماده وراثتی باشند.</p>
۲	<p>گام ۱: همانند آزمایش اول، عصاره باکتری‌های کپسول‌دار کشته شده را تهیه و همه پروتئین‌های موجود در عصاره را با آنزیم پروتئاز تخریب کردند.</p> <p>گام ۲: مخلوط به دست آمده را در یک سانتریفیوژ (گریزانه) با سرعت بالا قرار دادند.</p> <p>گام ۳: توسط گریزانه، مواد موجود در مخلوط به صورت لایه لایه جدا شد. (مثلاً در یک لایه دیگر فقط لیپید بود، در لایه دیگر فقط دنا بود، در لایه دیگر، فقط کربوهیدرات بود و ...)</p> <p>گام ۴: مواد موجود در هر لایه، به صورت جداگانه به محیط کشت باکتری‌های بدون کپسول اضافه شد. مثلاً لایه دنا را در یک لوله‌ای که حاوی محیط کشت باکتری زنده بدون کپسول بود، قرار دادند. هم‌چنین لایه حاوی مولکول رنا را از مخلوط جدا و در یک لوله‌ای که حاوی محیط کشت باکتری زنده بدون کپسول بود، قرار دادند. مشاهده کردند که انتقال صفت، فقط در لوله‌ای صورت می‌گیرد که حاوی مولکول دنا (DNA) باشد.</p> <p>نکته مهم: دقت داشته باشید که در این آزمایش پروتئین وجود نداشت که بتواند در لوله‌ای قرار دهند. موادی که جدا کرده بودند، شامل دنا، رنا، کربوهیدرات و لیپیدها بود.</p>	<p>در آزمایش دوم، مشخص شد که ماده وراثتی، دنا است.</p>
۳	<p>نکته: ایوری و همکاران باور داشتند که ماده وراثتی، همان دنا است و پروتئین نمی‌تواند باشد ولی چون در آن زمان، بسیاری از دانشمندان معتقد بودند که پروتئین‌ها، ماده وراثتی هستند و ایوری نباید پروتئین را تخریب کند، پس ایوری آزمایشی دیگری انجام داد تا پروتئینی نبودن ماده وراثتی را رد کند.</p> <p>گام ۱: ابتدا عصاره باکتری‌های کپسول‌دار کشته شده را استخراج کردند ولی برخلاف دو آزمایش قبلی، پروتئین‌ها را تخریب نکردند.</p> <p>گام ۲: عصاره استخراج شده را به چند قسمت تقسیم کردند. در هر قسمت جدا شده همه مواد آلی (دنا + رنا + لیپید + پروتئین و کربوهیدرات) وجود داشت.</p> <p>گام ۳: به هر قسمت جدا شده که حاوی عصاره باکتری بود، یک نوع (نه انواعی) آنزیم تخریب‌کننده ماده آلی اضافه کردند.</p> <p>گام ۴: هر قسمت به همراه آنزیم آن، به یک لوله جداگانه که حاوی محیط کشت باکتری زنده بدون کپسول بود انتقال دادند و صبر کردند تا باکتری، فرصت رشد و تکثیر داشته باشد. سپس دیدند که در همه لوله‌ها (ظروف) انتقال صفت صورت گرفته است به جز ظرفی که دنا ندارد و تخریب شده است.</p> <p>لوله ۱ ← حاوی پروتئین + دنا + رنا + لیپید + کربوهیدرات + آنزیم پروتئاز + باکتری زنده فاقد کپسول ← فقط پروتئین توسط پروتئاز تخریب شد و بقیه مواد سالم ماندند ← باکتری‌ها، کپسول‌دار شدند ← انتقال صفت رخ داد.</p> <p>لوله ۲ ← حاوی پروتئین + دنا + رنا + لیپید + کربوهیدرات + آنزیم تجزیه‌کننده رنا + باکتری زنده فاقد کپسول ← RNA تخریب شد و بقیه مواد سالم ماندند ← باکتری‌ها، کپسول‌دار شدند ← انتقال صفت رخ داد.</p> <p>لوله ۳ ← حاوی پروتئین + دنا + رنا + لیپید + کربوهیدرات + آنزیم تجزیه‌کننده لیپید + باکتری زنده فاقد کپسول ← لیپید تخریب شد و بقیه مواد سالم ماندند ← باکتری‌ها، کپسول‌دار شدند ← انتقال صفت رخ داد.</p> <p>لوله ۴ ← حاوی پروتئین + دنا + رنا + لیپید + کربوهیدرات + آنزیم تجزیه‌کننده دنا + باکتری زنده فاقد کپسول ← DNA تخریب شد و باکتری‌های زنده، کپسول‌دار نشدند و انتقال صفتی رخ نداد.</p> <p>نکته: در این آزمایش، برخلاف آزمایشی قبلی، مولکول دنا تخریب شد. یعنی در ظرف مولکول دنا آزمایش سوم، باکتری پوشینه‌دار وجود نداشت، در حالی که در ظرف مولکول دنا آزمایش دوم، وجود داشت.</p>	<p>انتقال صفت، زمانی رخ می‌دهد که مولکول دنا (DNA)، سالم باشد.</p>

- ۱- دئوکسی ریبوز نوکلئیک اسید (دنا ، DNA) : نوعی نوکلئیک اسید دورشته‌ای که به عنوان مادهٔ وراثتی اصلی یاخته شناخته می‌شود.
- ۲- ریبونوکلئیک اسید (رنا ، RNA) : نوعی نوکلئیک اسید تک‌رشته‌ای که اغلب در پروتئین‌سازی شرکت دارد.

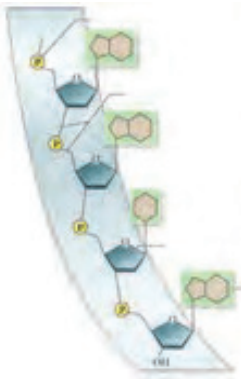

اجزای نوکلئوتید

هر نوکلئیک اسید، پلی‌مری از واحدهای تکرارشونده (مونومر) به نام نوکلئوتید می‌باشد. هر نوکلئوتید، شامل ۳ بخش است: یک قند پنج‌کربنه + یک باز آلی نیتروژن دار + یک تا سه گروه فسفات.

مولکول‌های ATP، ADP و AMP، نوعی نوکلئوتید دارای قند ریبوز محسوب می‌شوند و باز آلی آدنین دارند. البته تنها تفاوت هر سه آنها در تعداد گروه‌های فسفات است. AMP دارای یک گروه فسفات و است و هیچ پیوند پرانرژی ندارد. ADP، دو فسفات دارد و یک پیوند پرانرژی و ATP دارای سه فسفات و دو پیوند پرانرژی می‌باشد.

برای تشکیل یک نوکلئوتید، باز آلی نیتروژن دار به کمک پیوند اشتراکی (کووالانسی) به یک سمت قند و گروه یا گروه‌های فسفات به کمک پیوند اشتراکی دیگر (معروف به پیوند قند - فسفات) به سمت دیگر قند متصل می‌شوند.

دقت داشته باشید که بازهای پورینی (A، G)، دو حلقه دارند: حلقهٔ پنج‌ضلعی و حلقهٔ شش‌ضلعی. این بازهای پورینی توسط حلقهٔ پنج‌ضلعی خود و بازهای پیریمیدینی (T، C، U) توسط تنها حلقهٔ شش‌ضلعی خود به قند پنج‌کربنه (پنج‌ضلعی) متصل هستند.

دقت داشته باشید که حلقهٔ پنج‌ضلعی در پورین‌ها، ۵ کربنی نیست و حلقهٔ شش‌ضلعی نیز، ۶ کربنی نیست.

نوکلئوتیدها با نوعی پیوند اشتراکی (کووالانسی) به نام فسفودی‌استر، به هم متصل می‌شوند. رشتهٔ پلی‌نوکلئوتیدی را می‌سازند. این رشته می‌تواند DNA یا RNA باشد.

در پیوند فسفودی‌استر، گروه فسفات یک نوکلئوتید به گروه هیدروکسیل (OH) از قند یک نوکلئوتید دیگر متصل می‌شود.

نوکلئیک اسید حلقوی: در این نوع نوکلئیک اسید، دو انتهای رشته‌های پلی‌نوکلئوتید با پیوند فسفودی‌استر به هم متصل شده است. در نتیجه، نوکلئیک اسید انتهای آزاد نداشته و به شکل یک حلقه مشاهده می‌شود. مانند دناهای باکتری‌ها، دناهای حلقوی میتوکندری و دناهای حلقوی کلروپلاست.

نوکلئیک اسید خطی: در نوکلئیک اسید خطی، دو انتهای رشتهٔ پلی‌نوکلئوتیدی آزاد است و به یکدیگر متصل نیست. ضمن اینکه دو انتهای رشتهٔ پلی‌نوکلئوتیدی یکسان نیست و در یک انتهای رشته، گروه فسفات و در انتهای دیگر، گروه هیدروکسیل آزاد شده است.

هر رشتهٔ دنا و هر RNA خطی، همیشه دو سر متفاوت دارد. دقت کنید که این نکته برای یک عدد رشتهٔ خطی است که همواره دو سر آن متفاوت است. ولی در یک مولکول DNA که دو رشته دارد، هر سر آن با سر دیگری مشابه است.

در DNA، دو رشته پلی‌نوکلئوتیدی مقابل هم قرار گرفته است. در واقع، نوکلئوتیدهای مکمل توسط پیوند هیدروژنی روبروی هم قرار گرفته‌اند. در دنا، آدنین (A) مکمل تیمین (T) می‌باشد. هم‌چنین سیتوزین (C) مکمل گوانین (G) می‌باشد. همان‌طور که می‌دانید در دنا، یوراسیل وجود ندارد. تعداد پیوندهای هیدروژنی آدنین مقابل تیمین ۲ عدد و سیتوزین مقابل گوانین ۳ عدد می‌باشد.

در دنا (DNA) همواره، یک باز آلی نیتروژن دار پورینی (دو حلقه‌ای) مکمل یک باز آلی پیریمیدینی (تک حلقه‌ای) است. مثلاً آدنین (پورینی) مکمل تیمین (پیریمیدینی) است یا سیتوزین (پیریمیدینی) مکمل گوانین (پورینی) است.

در RNA که یک نوکلئیک اسید تک رشته‌ای است، معمولاً پیوند هیدروژنی وجود ندارد. زیرا نوکلئوتیدها، روبروی هم قرار نگرفته‌اند. البته در فصل بعد می‌خوانید که در tRNA (نوعی RNA)، بخش‌هایی از رشته روی بخش دیگری از رشته تا خورده و مکمل شده است.

در ابتدا تصور می‌شد که چهار نوع نوکلئوتید موجود در DNA، به نسبت مساوی در سراسر مولکول توزیع شده‌اند. یعنی ۲۵ درصد (یک چهارم) از هر نوع در DNA وجود دارد. بر این اساس، دانشمندان انتظار داشتند که مقدار ۴ نوع باز آلی در تمامی بخش‌های مولکول DNA از هر جانداری با یکدیگر برابر باشد. این جمله یعنی آله بیابیم دناى انسان رو با دناى گیاه یا باکتری رو کنار هم قرار بدیم، مقدار هر نوع باز آلی مثلاً باز آلی A در هر دو DNA یکسانه و برابر با ۲۵ درصده.

مشاهدات و تحقیقات دانشمندی به نام چارگاف روی دناهای جانداران نشان داد که تصورات اولیه از ساختار دنا، ناقص است و در واقع بیان داشت که در DNA، مقدار آدنین (A) با تیمین (T) برابر است و مقدار گوانین (G) نیز با سیتوزین (C) برابر است. نکته: چارگاف نتوانست پی ببرد که علت برابری نوکلئوتیدها چیست! بنابراین، تحقیقات دانشمندان بعد از او، دلایل این برابری را مشخص کرد.

$$A = T, C = G \quad \frac{A}{T} = \frac{G}{C} = 1 \quad A + G = T + C \Rightarrow \frac{A + G}{T + C} = 1$$

ویلیکینز و فرانکلین با کمک پرتو X (نه فرابنفش!) از مولکول‌های دنا تصاویری تهیه کردند. نتایجی که آنها از تصویربرداری دنا به دست آوردند:

۱- مولکول دنا، حالت مارپیچی دارد. ۲- در دنا، بیش از یک رشته وجود دارد. ۳- ابعاد مولکول دنا نیز قابل تشخیص است.

نکته: در این آزمایش، مشخص نشد که مولکول دنا، دقیقاً دو رشته‌ای است. نکته: دقت کنید که ویلیکینز و فرانکلین نگفتند که دنا حداقل یک رشته دارد؛ بلکه گفتند از بیش از یک رشته تشکیل شده است، یعنی دنا، حداقل دورشته‌ای است و می‌تواند حتی سه رشته‌ای باشد.

ترکیب: در دهم خواندید که بررسی و ردیابی محتویات یاخته مربوط به فناوری‌های مشاهده سامانه‌های زیستی زنده و حاصل نگرش بین رشته‌ای است.

واتسون و کریک (دو دانشمند)، به منظور بررسی ساختار مولکولی دنا، مدلی برای DNA در نظر گرفتند که برای ارائه آن از ۱- نتایج آزمایش‌های چارگاف، ۲- داده‌های حاصل از تصاویر تهیه شده با پرتوهای ایکس و ۳- یافته‌های خود استفاده کردند.

واتسون و کریک می‌دانستند که ایوری و همکارانش، نقش دنا را به‌عنوان ماده وراثتی اثبات کرده‌اند. ولی بررسی ساختار مولکولی نهایی توسط واتسون و کریک انجام گرفت. نکات کلیدی که این دو دانشمند بیان داشتند به شرح زیر است:

نکته: هر مولکول دنا، در حقیقت از ۲ رشته پلی‌نوکلئوتیدی ساخته شده است که هر دو رشته به دور محوری فرضی می‌پیچند و ساختار مارپیچی دو رشته‌ای را ایجاد می‌کنند.

نکته: مارپیچ دنا، را اغلب به یک نردبان پیچ خورده تشبیه می‌کنند که دارای دو ستون و تعدادی پله در بین آنهاست.

نکته: ستون‌های نردبان = قند و فسفات هستند که با پیوند فسفودی استر به یکدیگر متصل می‌شوند.

نکته: پله‌های نردبان = بازهای آلی نیتروژن دار متصل به قند هستند که از طریق پیوند هیدروژنی، به باز آلی مقابل خود در رشته دیگر متصل می‌شوند.

نکته: پیوند هیدروژنی بین یک جفت باز آلی، به‌طور اختصاصی تشکیل می‌شود. باز آدنین (A) با تیمین (T) پیوند هیدروژنی تشکیل می‌دهد و باز گوانین (G) نیز با سیتوزین (C). به این جفت‌بازها، بازهای مکمل گفته می‌شود. یعنی باز A مکمل T است و باز G نیز مکمل C.

نکته: بیشترین تعداد پیوند هیدروژنی، بین بازهای آلی C و G تشکیل می‌شود. بین باز آلی A و T پیوند هیدروژنی کمتری نسبت به C و G برقرار است.

نکته: مکمل بودن بازهای آلی، نتایج آزمایشات چارگاف را تأیید می‌کند. چارگاف بیان داشت که مقدار A با T برابر است، ولی واتسون و کریک به رابطه مکملی بین A و T پی بردند. این موضوع برای باز C و G نیز صادق است. پس دقت کنید که چارگاف به رابطه مکملی بین جفت‌بازها پی نبرد.

نکته: قرارگیری جفت‌بازها به صورت مکمل در مقابل یکدیگر، باعث می‌شود که قطر دو رشته دنا در همه قسمت‌های آن برابر باشد؛ زیرا در سراسر مولکول دنا، یک باز تک حلقه‌ای (پیریمیدینی) در مقابل یک باز دو حلقه‌ای (پورینی) قرار می‌گیرد.

نکته: در هر جفت باز مکمل، مجموعاً ۳ حلقه در بازهای آلی وجود دارد. گفتیم که یک باز پورینی (دو حلقه‌ای) مقابل یک باز پیریمیدینی (یک حلقه‌ای) قرار می‌گیرد. مجموعاً می‌شه ۳ حلقه.

ادامه نکات نوکلئوتید

تصورات اولیه

مشاهدات چارگاف

اطلاعات اولیه درباره ساختار مولکول دنا

ویلیکینز و فرانکلین

واتسون و کریک

- نکته:** در یک جفت نوکلئوتید مکمل، به‌طور کلی ۵ حلقه آلی وجود دارد. نوکلئوتید A و G دارای سه حلقه و نوکلئوتید T، C، G و U دو حلقه دارند. در یک جفت نوکلئوتید مکمل مثلاً (A=T)، پنج حلقه وجود دارد. بشمارید ببینیم!!
- اگرچه دو رشته مولکول دنا یکسان نیستند، ولی شناسایی ترتیب توکلئوتیدهای هر رشته، می‌تواند ترتیب نوکلئوتیدهای رشته دیگر را مشخص کند. این علت مربوط به قانون «جفت شدن بازهای مکمل» است. مثلاً اگر ترتیب نوکلئوتیدهای یک رشته دنا به صورت «GATACTG» باشد، ترتیب نوکلئوتیدهای رشته دیگر به صورت «CTATGAC» است.
- نکته:** پیوند هیدروژنی نسبت به پیوند کووالانسی (اشتراکی) ضعیف‌تر است و شکستن و تشکیل آن به راحتی صورت می‌گیرد. به‌طور کلی، مولکول دنا پایداری زیادی دارد. اما چرا با وجود این پیوندهای هیدروژنی ضعیف، پایداری دنا همچنان زیاده؟ وجود هزاران یا میلیون‌ها نوکلئوتید و برقراری پیوند هیدروژنی بین آنها سبب پایداری مولکول دنا شده است. در مواقع لزوم مانند همانندسازی یا رونویسی، دو رشته دنا می‌توانند در برخی نقاط از هم جدا شوند بدون اینکه پایداری آنها به هم بخورد و در این حالت دنا همچنان می‌تواند به وظایف خود عمل کند. البته در فصل چهارم دوازدهم می‌خوانید که دنا به‌طور محدود تغییرپذیر است و این باعث ایجاد گوناگونی و افزایش توان بقای جمعیت در شرایط متغیر محیطی و فراهم آمدن زمینه تغییر گونه می‌شود.
- نکته:** تشکیل پیوند هیدروژنی نیاز به آنزیم ندارد، اما برای شکستن آن نیاز به آنزیم و انرژی کمی می‌باشد. هلیکاز، RNA پلی‌مراز و آنزیم‌های برش‌دهنده که در آینده می‌خوانید، پیوند هیدروژنی را می‌شکنند. DNA پلی‌مراز به‌طور غیرمستقیم در شکستن پیوند هیدروژنی نقش دارد.

ادامه نکات و اتسون و کریک

- نکته:** نوکلئوتیدها علاوه بر شرکت در ساختار نوکلئیک اسیدها (دنا و زنا) به عنوان واحد سازنده آنها، می‌توانند نقش‌های اساسی دیگری نیز داشته باشند.
- نکته:** مولکول ATP، نوعی نوکلئوتید است که دارای باز آلی نیتروژن آدنین، قند ریبوز و سه گروه فسفات می‌باشد و ضمن اینکه می‌تواند به عنوان واحد سازنده RNA باشد، می‌تواند انرژی زیادی را ذخیره و آزاد کند. از ATP به عنوان منبع رایج انرژی در یاخته استفاده می‌شود. یاخته برای انجام فعالیت‌های انرژی خواه خود از آن استفاده می‌کند.
- ترکیب:** یاخته می‌تواند از مولکول‌های زیستی مانند پروتئین، اسید نوکلئیک، کربوهیدرات و لیپید، انرژی مانند ATP بسازد.
- نکته:** نوکلئوتیدها می‌توانند در ساختار مولکول‌های ناقل الکترون وجود داشته باشند. ناقل‌های الکترون، می‌توانند الکترون را حمل کرده و به مولکول‌های دیگر انتقال دهند. ناقل‌های الکترون در فرایندهای یاخته‌ای (سوخت‌وساز) مانند فتوسنتز و تنفس یاخته‌ای شرکت دارند. ناقل‌های الکترونی که در سطح کتاب درسی می‌خوانیم: NAD^+ و $NADP^+$ و FAD .
- نکته:** در همه مولکول‌های ناقل انرژی و الکترون، باز آلی آدنین (A) وجود دارد.

وظایف دیگر نوکلئوتیدها

- نکته:** ایوری و همکارانش ثابت کردند که اطلاعات وراثتی در مولکول DNA ذخیره شده‌اند و می‌تواند از نسل به نسل دیگر منتقل شود. در فصل بعد می‌خوانیم که دنا از بخش‌های مختلفی تشکیل شده که البته هر بخش توالی‌های نوکلئوتیدی خاصی دارد. مثلاً راه‌انداز، افزایشنده، ژن و توالی بین ژنی بخش‌هایی از مولکول دنا هستند. اطلاعات ژنتیکی در بخشی به نام ژن ذخیره شده است که حاوی دستورالعمل‌های لازم برای تولید RNA و پروتئین می‌باشد. در فصل بعد می‌خوانیم که RNA دستورالعمل‌های DNA را اجرا می‌کند.
- ترکیب:** پروتئین‌ها، تنظیم‌کننده چرخه یاخته و مرگ آن هستند. پروتئین‌ها، محصول عملکرد ژن‌ها می‌باشند. در ایجاد سرطان، ژن‌ها نقش دارند. تا کنون ژن‌های زیادی شناسایی شده که در بروز سرطان نقش دارند.

ژن چیست؟

- نکته:** مولکول RNA، نوعی اسید نوکلئیک تک رشته‌ای است که از روی بخشی از مولکول DNA طی فرایند رونویسی ساخته می‌شود و عمدتاً در پروتئین‌سازی نقش دارند.
- انواع متعددی RNA با نقش‌های متفاوت در یاخته وجود دارند.
- ۱- mRNA (رنای پیک) این نوع رنا، اطلاعات را از DNA گرفته و به ریبوزوم برای ساخت رشته پلی‌پپتید (پروتئین‌سازی) می‌برد.
- ۲- tRNA (رنای ناقل) این نوع دنا، آمینواسیدها را برای استفاده در پروتئین‌سازی به سمت ریبوزوم می‌برد.
- ۳- rRNA (رنای ریبوزومی) در ساختار ریبوزوم‌ها، پروتئین و rRNA وجود دارد.
- ۴- سایر نقش‌های RNAها: به جز سه نوع رنای فوق، رنای دیگری نیز وجود دارند که بعضی دارای فعالیت آنزیمی و بعضی دیگر نیز در تنظیم بیان ژن نقش دارند.
- ترکیب:** در فصل ۲ می‌خوانید که اتصال بعضی از رنای‌های کوچک مکمل به رنای پیک، مثالی از تنظیم بیان ژن پس از رونویسی است. با اتصال این رنای‌ها، از کار ریبوزوم (رئاتن) جلوگیری می‌شود. در نتیجه، عمل ترجمه متوقف و رنای ساخته شده پس از مدتی تجزیه می‌شود.
- نکته:** بیشتر آنزیم‌ها از جنس پروتئین و برخی نیز از جنس RNA هستند.
- نکته:** رنای پیک، ناقل و ریبوزومی هر سه در پروتئین‌سازی نقش دارند.

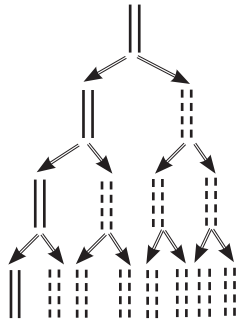
مولکول رنا و انواع آن

تعریف همانندسازی: به ساخته شدن مولکول دناى جدید از روی دناى قدیمی، همانندسازی گویند. (طی همانندسازی، دو مولکول DNA کاملاً شبیه به هم ساخته می‌شود).

با توجه به مدل واتسون و کریک و وجود رابطه مکملی بین بازها تا حد زیادی همانندسازی دنا قابل توضیح است.

سه مدل برای همانندسازی دنا پیشنهاد شده بود: ۱- همانندسازی حفاظتی ۲- همانندسازی نیمه حفاظتی ۳- همانندسازی غیرحفاظتی (پراکنده)

— قدیم (^{15}N)
- - - جدید (^{14}N)

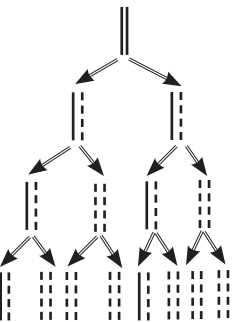
توضیح: در این طرح، از روی هر رشته دناى قدیمی، یک رشته دناى جدید ساخته می‌شود.

اکنون دو رشته جدید به عنوان یک دناى جدید و دو رشته قدیمی به عنوان همان دناى قدیمی و دست نخورده وجود دارد. دناى جدید، وارد یک یاخته حاصل از تقسیم و دناى قدیم نیز وارد یک یاخته دیگر می‌شود. چون دناى اولیه و قدیمی، به صورت دست نخورده در یکی از یاخته‌ها حفظ شده به آن همانندسازی حفاظتی می‌گویند.

نکته: در هر بار همانندسازی (هر نسل) به روش حفاظتی، از بین دناهای جدید، فقط یک مولکول دنا، کاملاً قدیم است (هر دو رشته قدیم را دارد) و بقیه جدید هستند.

نکته: برای اینکه بدانیم در هر نسل و هر بار همانندسازی به روش حفاظتی، چند مولکول دناى کاملاً جدید (هر دو رشته جدید باشد) ساخته می‌شود، می‌توانیم از فرمول $(1 - \text{تعداد نسل})$ استفاده کنیم. مثلاً در نسل اول همانندسازی حفاظتی، فقط یک مولکول دناى کاملاً جدید وجود دارد $(1 - 1 = 0)$. در نسل دوم به روش حفاظتی، ۳ مولکول دناى کاملاً جدید وجود دارد $(2 - 1 = 1)$. در نسل سوم، ۷ مولکول دناى جدید وجود دارد $(3 - 1 = 7)$ و الی آخر.

نکته: اگر هر نسل را سانتریفیوژ کنیم، دو نوار (سبک در سطح و سنگین در انتها) در لوله تشکیل می‌شود.

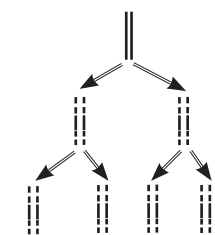
توضیح: در این طرح نیز همانند همانندسازی حفاظتی، از روی هر دو رشته قدیمی، دو رشته جدید ساخته می‌شود. اکنون چهار رشته داریم (دوتا قدیمی و دوتا جدید). طبیعتاً باید دو مولکول دنا از این چهار رشته ساخته شود. در این طرح در هر مولکول دناى جدید، یک رشته قدیمی و یک رشته جدید قرار می‌گیرد. اکنون یک مولکول دناى جدید (که حاوی رشته قدیمی و جدید است) وارد یک یاخته حاصل از تقسیم و مولکول دناى جدید دیگر (که باز هم یک رشته قدیمی و یک رشته جدید دارد) وارد یک یاخته دیگر می‌شود. چون در هر یاخته، فقط یکی از دو رشته دناى قبلی وجود دارد به آن نیمه حفاظتی می‌گویند.

نکته: از نسل دوم همانندسازی (هر نسل) به روش نیمه حفاظتی، از بین دناهای جدید، ۲ مولکول دنا کاملاً قدیمی است و بقیه جدید هستند.

نکته: برای اینکه بدانیم در هر نسل (هر بار همانندسازی) به روش نیمه حفاظتی، چند مولکول دناى کاملاً جدید ساخته می‌شود، می‌توانیم از فرمول خاص پلکان $(2 - \text{تعداد نسل})$ استفاده کنیم. مثلاً در نسل اول همانندسازی نیمه حفاظتی، هیچ مولکول دناى کاملاً جدیدی وجود ندارد $(1 - 2 = 0)$. در نسل دوم، ۲ مولکول دناى کاملاً جدید وجود دارد $(2 - 2 = 2)$. در نسل سوم، ۶ مولکول دناى جدید وجود دارد $(3 - 2 = 6)$ و الی آخر.

نکته: اگر نسل اول را سانتریفیوژ کنیم، یک نوار متوسط در میانه لوله تشکیل خواهد شد.

نکته: اگر از نسل دوم به بعد سانتریفیوژ کنیم، ۲ نوار (سبک در سطح و متوسط در میانه) لوله تشکیل خواهد شد.

توضیح: در این طرح، هر کدام از دناهای حاصل و در هر رشته، قطعاتی از رشته‌های قبلی و رشته‌های جدید را به صورت پراکنده در خود دارند.

نکته: در هر بار همانندسازی به روش غیرحفاظتی، هیچ مولکول دناى نادیمی که کاملاً جدید یا قدیمی باشد.

نکته: اگر هر نسل را سانتریفیوژ کنیم، فقط یک نوار متوسط در میانه لوله تشکیل خواهد شد.

همانندسازی
حفاظتی

همانندسازی مولکول DNA

همانندسازی
نیمه حفاظتی

همانندسازی
غیر حفاظتی
(پراکنده)